

વિપ્રચના

સાધકોનું માસિક
પ્રેરણાપત્ર

બુદ્ધવર્ષ 2553 ♦ અષાઢ પૂર્ણિમા ♦ 7 જુલાઈ 2009 ♦ વર્ષ - ૧૦ ♦ અંક - ૪ ♦ સંંગ અંક - 112

ધ્યાનવાણી

યસ્સ સબ્બમહોરતં, અહિંસાય રતો મનો ।

મેતં સો સબ્બભૂતેસુ, વેરં તસ્સ ન કેનચીતિ ॥

- સંયુતનિકાય મળિભદ્વસુતં

જેમનું મન સૌના પ્રત્યે રાત-દિવસ અહિંસામાં રત રહે છે, જે બધાં પ્રાણીઓ પ્રત્યે મેત્રીભાવ રાજે છે, તેને કોઈ પણ સાથે વેરનથી રહેતું.

ધન્ય છે મૈત્રી ભાવના

બહુ સરળ છે શાન્ત રહેલું. બહુ સરળ છે કોઇ, કોપથી મુક્ત થઈને રહેલું. બહુ સરળ છે સદા મરકતાં રહેલું કે જ્યારે જીવનધારા એક મધુર સંગીતની જેમ મનને અનુકૂળ થઈને વખ્યા કરતી હોય કે જ્યારે આપણા સંસર્ગમાં આવનાર હર વ્યક્તિત આપણા મનને ગમે તેવું જ બોલે, આપણા મનની દીરછા પ્રમાણે જ બધું કરે, આપણા મનની બધી જ દીરછાઓ - કામનાઓ સહજતાથી, સરળતાથી પૂરી થતી હોય, ચારે તરફ હરિયાણી જ હરિયાણી હોય અને કચાંચા પાનખરનું નામ ન હોય !

પરંતુ સાચો સાધક તો તે જ છે, જે હંમેશા વિપરીત સંજોગમાં પણ પોતાના મનની સમતા રાખી શકે છે. જીવનમાં જ્યારે મનની દીરછા પ્રમાણે કશું જ ન થાય, જીવનમાર્ગ એકદમ અસમતળ હોય, ચારે તરફ કાંટાના ઝાડ સિવાય ઉજ્જવલા જ નજરે પડતી હોય, હરિયાણીનું નામનિશાન જ ન હોય, જે મને તે કટૃતાથી જ વ્યવહાર કરે, કારણ પગર અપમાનિત કરે, બધી ઘટનાઓ અપ્રિય જ અપ્રિય ઘટે, મનનું ધાર્યું કંઈ પણ થવા ન પામે; તો પણ પોતાના મનમાં લેશમાત્ર દ્રેષ્ટ-ક્રોંઝ જાગવા ન પામે, કોપ-કોઇ જાગવા ન પામે, અપ્રિયથી પ્રભાવિત થયા વિનાનું - સૌભ્યચિત્ત, મૈત્રી અને કલણાથી ભરપૂર, અગાધ શીતળ સરોવર સમું એ સેટેવ સૌભ્યતાની લહેરીઓથી બસ લહેરાતું જ રહે ! બહારની પ્રતિકૂળ પરિસ્થિતિઓથી જરા પણ વિચલિત ન થાય, રજમાત્ર પણ તેના મનમાં દ્રેષ્ટ ન જાગે, તો જ એ સાચા અર્થમાં વિપશ્યનાનો પરિપક્ષ સાધક કહેવાય. આ વ્યવસ્થા સુધી પહોંચવા માટે આપણે સતત પ્રચન્તનશીલ રહેવાનું છે.

આ વાત બિસ્કુઅને સમજાપતાં ભગવાને એક ઉદાહરણ આપ્યું. ભૂતકાળમાં શ્રાવસ્તી નગરીમાં યેટેહિકા નામની એક ગૃહિણી હતી. લોકોમાં તેની નામના હતી કે તે અત્યંત શાંત - સૌભ્ય સ્વભાવવાળી છે. એનામાં કોઇ કે કલહનું નામ-નિશાન જ નથી, કક્ષી કદુ વાત તેના મોઢામાંથી નીકળતી જ નથી. એને ત્યાં એક નોકરાણી હતી. કાલી તેનું નામ. તે ખૂબ જ પરિશ્રમી, સેવાભાવી, હસમુખી, વિનાનું, વિનયથી હતી. પોતાની શોઠાણી ઉઠે, તે પહેલાં ઊઠીને આખા ઘરનું કામકાજ ખૂબ જ ચતુરાઈપૂર્વક, કુશળતાપૂર્વક આટોપી લેતી. શોઠાણીને તેના વિક્રદ્ધ કંઈ ફરિયાદ કરવાનો કે વાંધો ઉઠાવવાનો મોકો જ ન મળે. ઘર હંમેશા સાફ-સૂથું, સાખાવેલું - શાણગારેલું રહેતું ; મન ભાવતું ભોજન વેળાસર તેથાર મળતું. ઘરમાં કોઇ મહેમાન આવી જાય તો તેમની ખાતર-બરદાસ્તમાં કંઈ કર્મી ન હોય. આમ બધું જ મનગમતું, મન પસંદ થાય. બધું જ સોહામણું ને સોહામણું ! પણ, આ બધું દાસી કાલીને કારણે. શોઠાણીના હોઠ પર સદાચય મંદ મંદ ઇમત ફરકતું જ રહેતું.

શોઠાણીના આ સૌભ્ય - સ્વભાવને કાલી રોજ જોતી. વળી, બહાર ગામમાં પણ તેના વખાણની ચર્ચા સાંભળતી. એકવાર તેના

મનમાં થયું, લાવને શોઠાણીની પરીક્ષા કરી જોઉં. શું એ ખરેખર, કુદરતી જ આવા સૌભ્ય સ્વભાવની છે કે પછી મારી નિર્દોષ, પ્રામાણિક સેવા થકી એ તેવી છે? બીજે દિવસે કાલી જાણી જોઈને મોડી ઊઠી અને ઘરનું કામકાજ સમયસર પતાવી ન શકી. એ જોઈ શોઠાણીને બહુ ખરાબ લાગ્યું. બીજે દિવસે એનાથી જરા મોડી ઊઠી. તો શોઠાણી સળગી ઊઠી અને ગુણ્ણામાં કાલીને ગાળો વરસાવી. ગ્રીજે દિવસે એથી વધુ મોડી ઊઠી. હવે શોઠાણીથી સછું ન ગયું. તેનો પારો આસમાને ચાડી ગયો. હવે ઠપકા-ગાળ સુધી વાત ન અટકાંાં, તેણે કોઇવશ બની, પાસે પડેલી કક્ષી ઊપાડી કાલીના માથા પર મારી દીધી. તેના માથામાંથી લોહીની ઘારા છૂટી પડી. આમ શોઠાણીના સૌભ્ય સ્વભાવની પોલ ખુદી પડી ગઈ !

અણાગમતી વાત કે ઘટના પ્રત્યે કોઇ કરવાનો માણસનો આ સ્વભાવ, તેના મનના છેક ઊડાણ સુધી દફ બની ગયો હોય છે. તેના મૂળ ખૂબ જ ઊડા અને સજજક હોય છે. પરંતુ, સતત મનપસંદ થતું જ રહેતો ઉપર-ઉપરની જે પ્રસ્ત્રતા જાગે છે, એ તેને દબાવી રાખે છે, ઢાકી રાખે છે. તો આપણો સ્વભાવ તો છેક મનના આ ઊડાણમાં - મનના ભીતરમાં બદલવાનો છે. શીખાંનું એ છેક અપ્રિય ઘટે ત્યારે પણ આપણે કેમ કોઇથી મુક્ત, શાંત, સુખન રહી શકીએ.

એ દિવસોમાં એક બિસ્કુને બિસ્કુણીસંધ પ્રત્યે જરૂતથી પણ વધારે લગાવ થઈ ગયો. બિસ્કુણીઓ વિક્રદ્ધ કોઈ એક હરફ પણ કાઢે કે એકદમ સણાસણી ઉઠે. આ બિસ્કુને લક્ષમાં રાખીને ભગવાને ઊંડી સહિષ્ણુતાભરી મૈત્રીનો સાર-ગર્ભિત ઉપદેશ આપ્યો. ભગવાને સમજાવ્યું.

બિસ્કુઅનો, કોઈ વ્યક્તિત તમારી સાથે સમયને અનુકૂળ બોલે કે પ્રતિકૂળ, સાચું બોલે કે જુઝું, સનેહ-સિનગધ મુદુવાણી બોલે કે કર્કશ - કદુ, સાર્થક બોલે કે નિર્ધથક, મૈત્રીપૂર્ણ ચિત્તથી બોલે કે દ્રેષ્ટભર્યા ચિત્તથી, તમારે તો હર અપસ્થામાં પોતાના ચિત્તને વિકાર-મુક્ત રાખાંનું જોઈએ. કોઈ પ્રત્યે તમારા મોં માંથી ભૂલે ચૂકે પણ દુર્વિચન ન નીકળે તેનો ખ્યાલ રાખજો. તમારું ચિત્ત સદા મૈત્રીભાવથી ભૌનું ભીનું રહે, જરા પણ તેમાં દ્રેષ્ટ કે દુર્ભાવના ન જાગે; બલ્કે એજ વ્યક્તિતને આલબન બનાવી તમારી મંગલમૈત્રી અપરિમિત બનાવવાનો અભ્યાસ આરંભી દો. આ રીતે એ વ્યક્તિતને તમારા કલ્યાણનું કારણ બનાવી લો.

એ ગૃહત્યાગી, નિર્વાણલક્ષી બિસ્કુઅને ભગવાને ઉપમાઓ આપીને આમ સમજાવ્યું

- કોઈ નાસમજ વ્યક્તિત હાથમાં કોદાણી - પાવડો લઈને આવે અને કહે, “હું આ મહાપૃથ્વીને ખોટી ખોટીને ખતમ કરી દઈશ ; સમાસ કરી દઈશ.”

૨. કોઈ નાસમજ વ્યક્તિ લાખ, હણદર અને મજૂહીનો રંગ ધોળીને લાયે, અને કહે, “હું અનંત આકાશને આ રંગથી રંગી દર્શા.””
૩. કોઈ નાસમજ વ્યક્તિ ધાસ-તણાખલાં એકઠાં કરી આગ લગાવીને કહે, હું એનાથી ગંગા નદીનું બધું જ પાણી તપાવી ગરમ કરી દર્શા.””
૪. કોઈ નાસમજ વ્યક્તિ ખરબચડી લાકડી સુકોમળ સુંવાળા વાળ વાળી બિલાડીના શરીર પર ધસે અને કહે, “હું આ વાળને ખરબચડા - કર્કશ બનાવી દર્શા ; - તો આમાંના એકે-એક અસફળ જ રહેશે.””

એ જ પ્રકારે કોઈ તમારી સમતા ભંગ કરવા ચાહે, તમને ગુસ્સે કરવા ચાહે, તો ભલે હજાર પ્રયત્ન કરે, પણ જો તમારી મૈત્રી સબળ હશે તો એ અસફળ જ રહેશે. પૃથ્વી મહાન છે; કોઈ કોદાળીથી ખોટે તો પણ એ નષ્ટ થનારી જ નથી જ. આકાશ અનંત છે, કોઈના રંગથી રંગાઈ શકાનારું નથી. ગંગા નદી વિશાળ છે, કોઈ ધાસ - તણાખલાની આગથી તેનાં પાણી ગરમ કરી શકશે નહીં. બિલીનાં ઝ્વાંગેસર્જિક જ સુંવાળા છે. કોઈની ખરબચડી લાકડીથી સ્ગરડવાથી તે ખરબચડા બની શકશે નહીં.

એ જ પ્રકારે કોઈ બિલ્સુની (સાધકની) મૈત્રી અનંત, અપરિમિત હોય અને એ તેનો સ્વભાવ બની ગયો હોય તો કોઈ વ્યક્તિના સીમિત પ્રયત્નોથી એ નષ્ટ થય જનાર નથી. તેથી બિલ્સુઓએ પોતાનું મૈત્રી બળ અપરિમિત કરી લેવું જોઈએ અને તે એટલે સુધી કે બે દુષ્ટ, દુર્જન બે મૂઢાવાળા કોઈ આરાને (કરવતને) પકડીને બિલ્સુના શરીરના કોઈ અંગ પણ કાપે તો એમના પ્રતિ દ્રેષ્ણ ન જગવા પામે, મૈત્રી જ જાગે. તો જ ભગવાનના શિક્ષણ પાલનની સફળતા છે. પોતાનું મૈત્રીબળ અપરિમિત બનાવીએ.

અનેક બિલ્સુ એવા હતા, જે ભગવાનના આદેશને માથે ચડાવી, ગંગીરતાપૂર્વક તેનું પાલન કરવામાં લાગી પડતા. જેમકે, ભગવાને એકવાર તેમને કહ્યું કે, “તેઓ એકાસન ભોજનસેવી છે, એટલે કે ચોવીસ કલાકમાં એક જ વાર ભોજન લે છે. તેથી એમનું સ્વાસ્થ્ય સારું રહે છે, નિરોગી રહે છે અને તેમનાં સ્ફુર્તિ અને બળમાં વધારો થાય છે, ઉપરાંત શારીરિક સુખ પણ. આ સાભળીને અનેક બિલ્સુ એકાસન ભોજનસેવી બની ગયા ! જો કે બિલ્સુ - વિનયના નિયમાનુસાર તેમને કેવળ વિકાલભોજનથી એટલે કે મધ્યાહન - બપોરે પછીના ભોજનથી વિરત રહેવું પર્યાય હતું, તો પણ એ જ રીતે, આ સબળ મૈત્રી ભાવનાના વિકાસમાં અનેક બિલ્સુ લાગી ગયા. એક ઉજ્જવલ ઉદાહરણ :

સૂનાપરન્તના સુપારક્કપતાન બંદરનો રહેવાસી, પૂર્ણ નામનો વેપારી વ્યવસાય અંગે શ્રાવસ્તી ગયો. ત્યાં ભગવાનના સંપર્કમાં આવ્યો તો ધર્મના સંપર્કમાં આવ્યો. તેને બહુ ધૈરાગ્ય જાગ્યો અને ત્યાં જ પ્રગજ્યા લઈ, બિલ્સુસંઘમાં સામેલ થઈ ગયો. તે ભગવાનના ઉપદેશોનું દઢતાપૂર્વક પાલન કરતો. કેટલાક સમય બાદ તેને સ્વટેશ પાછા જવાનું મન થયું એટલે તે ભગવાનની આજા લેવા ગયો.

ભગવાને તેને પૂછ્યું - “સૂનાપરન્ત જનપદનાં લોકો બહુ જ કઠોર છે, ચંદ્રસ્વભાવ ધરાવે છે. તેઓ તારા પર આકોશ કરશે - શાપ વરસાવશે, તને કટુ વચ્ચન સંભાળાવશે, તો તેને કેવું લાગશે, પૂર્ણ ?”

મને સારું જ લાગશે, ભગવાન ! મારા મનમાં એ જ ભાવ જાગશે કે સૂનાપરન્તનાં લોકો કેટલાં બદ્ર છે, સુભદ્ર છે, બહુ જ ભલાં છે. મારા પર નારાજ હોવાથી કેવળ થોડાંક જ કટુ વચ્ચન કહીને પોતાનો આકોશ પ્રગટ કરે છે, મને હાથથી તો નથી મારતા.

- “જો તેને હાથથી મારશે, તો તેને કેવું લાગશે, પૂર્ણ ?”

- “મને સારું જ લાગશે, ભગવાન ! મારા મનમાં એક જ ભાવ જાગશે કે સૂનાપરન્તનાં લોકો કેટલાં ભદ્ર છે, સુભદ્ર છે, બહુ જ ભલાં છે, કેવળ હાથોથી જ મારે છે, ફેફાંથી નથી મારતાં.”

- “જો ફેફાંથી મારશે, તો તેને કેવું લાગશે, પૂર્ણ ?”

- “મને સારું જ લાગશે, ભગવાન ! મારા મનમાં એક જ ભાવ જાગશે, કે સૂનાપરન્તનાં લોકો કેટલાં સારાં છે, બદ્ર છે, સુભદ્ર છે, બહુ

જ ભલાં છે, કેવળ ફેફાંથી જ મારે છે, લાકડીથી નહીં.”

- “અને જો તને લાકડીથી મારશે, તો તને કેવું લાગશે, પૂર્ણ ?”

- “સારું જ લાગશે, ભગવાન ! મારા મનમાં એક જ ભાવ જાગશે, કે સૂનાપરન્તનાં લોકો કેવાં ભદ્ર છે, કેવાં સુભદ્ર છે, બહુ જ ભલાં છે કે તેઓ કેવળ લાકડીથી મારે છે, શસ્ત્રથી નથી મારતાં મને. સાચે જ બહુ ભલાં છે.”

- “અને જો શસ્ત્રથી મારે, તો તને કેવું લાગશે, પૂર્ણ ?”

- “સારું જ લાગશે, ભગવાન ! મનમાં એક જ ભાવ જાગશે કે કેટલાં ભદ્ર છે, સુભદ્ર છે. અહીંના લોકો, કેટલાં ભલાં છે કે સામાન્ય શસ્ત્રથી મારથી મારીને મને ખાલી ધાયાલ જ કર્યો. કોઈ તેજ શસ્ત્રથી હણીને મારા પ્રાણા તો હરી ન લીધા ને !”

- “અને જો તને તેજ શસ્ત્રથી મારી નામે, તો તને કેવું લાગશે, પૂર્ણ ?”

- “સારું જ લાગશે, ભગવાન ! કેટલાંક લોકો એવાંય હોય છે, જે દુઃખમય જિંદગીથી કંઠાળી જઈ કોઈ શસ્ત્રધારી પ્રાણધાતકને શોધે છે. તો મને આ શસ્ત્રધારી પ્રાણધાતક વગર શોધે જ મળી ગયાં. કેટલાં ભલાં છે અહીંના લોકો.”

- “સાધુ ! સાધુ ! સાધુ !” ભગવાને સાધુકાર કરતાં કહ્યું - “પૂર્ણ ! તું આવા ધર્મમય ચિત્તથી તારી માતૃભૂમિમાં સફલતાપૂર્વક નિવાસ કરી શકે છે. અને ધર્મસેવા કરી શકે છે.”

આમ, ભગવાનના આશીર્વાદ લઈને બિલ્સુ પૂર્ણ સ્વટેશ પાછો ફર્યો અને આવીને ભગવાન પાસેથી જે સાધના વિધિ શીખી હતી, તેનો અલ્યાસ કરતાં કરતાં કરતાં પહેલાં જ વર્ષાવિસમાં તેણે અરિહંત અવસ્થા પ્રાપ્ત કરી લીધી, એટલું જ નહીં, પહેલાં જ વર્ષાવિસમાં તેણે એ પ્રદેશના એક હજાર નર-નારીઓને શુદ્ધ ધર્મમાં સ્થાપિત કરી દીધા ! એ પછી એમની સંખ્યા દિન-બ-દિન વધતી જ ગઈ. અનેક લોકોને ધર્મલાલ મળ્યો.

ભગવાનના પ્રશિક્ષણને અનુકૂળ રહીને સાધેલા અસીમ મૈત્રીબળથી બિલ્સુ પૂર્ણાએ એ પ્રદેશમાં જે શુદ્ધધર્મનું બીજ વાયું, તે કાળાંતરે ખૂબ ફેલાયું, ખૂબ ફૂલાયું, ખૂબ ફાલાયું !

આજના મહારાષ્ટ્રનો સમસ્ત ઉત્તર તેમજ પૂર્વનો પ્રદેશ અરિહંત પૂર્ણની ધર્મ-સેવાના કારણે, શુદ્ધ ધર્મની પાવન ગંગાથી લહેરાવા લાગ્યો. મૈત્રીબળથી કઠોર સ્વભાવના લોકો કોમળ સ્વભાવના બની ગયા. આ પ્રદેશમાં અલગ અલગ સ્થળે કાળમીંઢ પર્વતોમાં કોતરેલી ધ્યાન ગુજારો મૈત્રી - પ્રબળ પૂર્ણ અને તેના યોગ્ય શિષ્ય - પ્રશિક્ષ્યોની અપૂર્વ સફળતાની આજે પણ મધુર ચાદ અપાવે છે. ત્યાંની પાવન લહેરીઓ એમની ગોરવ ગાથાઓ ગાયા છે !

ધન્ય છે મંગલમયી મૈત્રી ભાવના ! ધન્ય છે મૈત્રીભાવનાથીપરિપૂર્ણપૂર્ણ !!

મંગલ મિત્ર,
સત્યનારાયણ ગોચરકા

પુ. ગુરુજીના મંગલ પ્રવચન

રાજકોટમાં કેબલ પર

તા. ૧ જુલાઈ, ૦૮થી સંનાત્ર રૂપ દિવસ સુધી રોજ સાંજે ૬-૦૦ કલાકે પૂ. ગુરુજીના ઉર્જ શ્રેણીના પ્રવચન રાજકોટમાં આરસીસી કેબલ પરથી પ્રસારિત થાય છે. રાજકોટ વાસીઓ લાભ લઈ શકે છે.

મન અને અંતર્મન

આપ સૂતાં છો, એક મચ્છર આવીને આપના પગ પર બેસે છે અને ડંબ મારીને લોહીન ચૂસવા લાગે છે. એ સમયે આપનો હાથ ચાલે છે અને બરાબર એ મચ્છર પર પડે છે, મચ્છર મરી જાય છે. સૂતાં સૂતાં આપને કોઈ ભયાનક સ્વપ્ન આવી ગયું કે આપ જંગલમાં જઈ રહ્યા છો, એક સિંહ આપની સામે આવી ગયો, આપ કાપી ઊંઠો છો, હૃદયના ધબકારા વધી જાય છે, આપ ભયથી ચીસ પાડી ઊઠો છો અને જાગી જાઓ છો. ત્યાં જંગલનથી કેનથી સિંહ. (સ્વપ્નમાં) આપ કોઈ મનોહારી દશ્ય જોઈને તનમય થઈ રહ્યા છો પણ જાગી જતાં કશું નથી હોતું. આ બધું આપ જાણીનૂભૂતીને નથી કરતા હોતા, આ બધું અનાયાસ થઈ જાય છે. આ બધી કરામત કરનાર અંતર્મન છે.

મન તો સંકલ્પ-વિકલ્પ કરે છે, તર્ક-વિતક કરે છે. કટિક મોટી મોટી યોજનાઓ બનાવે છે તો કટિક ચિંતા અનેદુઃખમાં દૂબી જાય છે. મન માનિતાષ્ટક દ્વારા આ બધું કરે છે. આ માનિતાષ્ટકના સ્વપ્નને સમજયું કપણું છે. કોઈ પણ બરાબર રીતે બતાવી નથી શકતું કે આ માનિતાષ્ટક શું છે? અને કેવું છે? શરીરશાસ્ત્રીઓએ તો અને સ્થૂળ ઇપે ખોપરીની લીટર સુરક્ષિત એક નાનકડું ચેતના - ચંત્ર ગણાયું છે. જે આખા શરીરના નાડી-તંત્રને નિયંત્રિત કરે છે અને અને બહારના સંસાર સાથે સંપર્ક કરે છે. આ તો અનું સ્થૂળ ઇપે પણ છે, અથવા અંગ-રૂપ કહીએ. પરંતુ, અનું અનંગ રૂપ અથવા અભ્યક્ત રૂપ પણ છે, જે અધિક શક્તિશાળી અને સ્વતંત્ર છે. આ અંગ રૂપ દ્વારા શરીરનાં બધાં ચેતના-કર્મ કરાય છે. પણ આ કે અનંગ રૂપ છે એ ભાવનામય, તત્ત્વમય અને અનુભવગમ્ય છે. અને જોઈ નથી શકતાં, જ્યારે અના સ્થૂળ રૂપને જોઈ શકાય છે. એ (અનંગ રૂપ) શરીરાહિત છે, ભાવોમાં વિઘ્નમાન છે એનું રૂપ કેવું છે? મોદું છે કે નાનું, એ કોઈ જાણાતું નથી. બસ, માનિતાષ્ટકના બારામાં આટી જ જાણકારી છે કે તેણું કરે છે અને કેવી રીતે કરે છે.

મનોવિજ્ઞાને માનિતાષ્ટકની ફિયાપ્રાણાલિનું અદ્યયન કરીને અને બે ભાગોમાં વિભાજિત કર્યું છે. આગળના ઉત્ત્રત ભાગને બૃહૃદ માનિતાષ્ટક અથવા ચેતન મન કરે છે અને પાછળા ભાગને લધુ માનિતાષ્ટક કે અંતર્મન કરે છે. આ બંગેની વરચ્યે એક મદ્યભાગ પણ છે. જે શરીરની ગરમી, ઠંડી આદિ પર નિયંત્રણ રાખે છે. આના સિવાય કેટલાંક સ્વયં સંચાલિત, સ્વતંત્ર સંસ્થાન પણ છે. જે કપાળના નીચલા ભાગ તથા કરોકરજુની અંદર રહેલી નાડીઓ દ્વારા સંચાલિત થાય છે. અના માર્કિટ હૃદયની ગતિ, જ્વાસોરચ્છવાસ, આંતરકાંનું સંચાલન આંખની કીકીનું સંકોચન આદિ કિયાઓનું નિયંત્રણ થાય છે.

મન અને અંતર્મન દ્વારા ભાવ, વિચાર કે સંજ્ઞા સંબંધી શરીરિક કાર્ય થાય છે. જ્ઞાનતંતુઓનું આ જ કેન્દ્રસ્થાન છે. બીજા શરીરોમાં ચિત્ત પ્રવૃત્તિઓ અને સંદેનાઓનાં આ જ ચેતના સ્થાન હોય છે. મન નામના તત્ત્વથી બંને અંગ સંચાલિત થાય છે. ‘મન’ કે ‘ચિત્ત’ અંત:કરણ, હૃદય અને માનિતાષ્ટકના અર્થમાં પણ પ્રયોજન થાય છે. ચેતન માનસ જ્ઞાન તથા વિચારનો સોત હોય છે એ જ અંગ-અંગ કલ્પના કરે છે, મનન કરે છે, ચિંતન, વિચન અને વિયેક કરે છે. આ ખંડ પર આપણો સંપૂર્ણ અધિકાર રહેછે. વિધા, અભ્યાસ, જ્ઞાન, વ્યાયામ અને પોષિક તત્ત્વથી અને વિશેષ સંક્રિય, કુશાગ્ર તથા પ્રભુદ્ય બનાવી શકાય છે. એ જ મનુષ્યનો ભાવિ-નિર્માતા અને ભાગ્ય-વિધાતા હોય છે. એ અનુભવી હોવાની સાથે સાથે વિચારક અને આવિજ્ઞારક પણ હોય છે.

ચેતન મન સ્વભાવથી સ્વચંદ, ચંચળ અને શીધગામી હોય છે. સંસારની અન્ય કોઈ વસ્તુ આટલી સ્વેચ્છાચારી અને શીધગામી નથી. એ સ્વર્ગ સુધી દોડે છે અને પળમાત્રમાં, શરીર ખાટ પર પડ્યું રહેતો પણ, હજારો માઈલ દૂર કોઈ બંધ ઓરકમાં પણ પહોંચી જાય છે. એ પોતાના જ રથ પર ચાલે છે, જેને મનોરથ કહેશે.

એ કટિક ખોવાઈ જાય છે, કટિક ચોરાઈ જાય છે, કટિક બળીને રાખ થઈ જાય છે. કટિક ફેલાઈ જાય છે, કટિક નાનું થઈ જાય છે અને કટિક રસમાં મચ થઈને એમાં દૂબી જાય છે. કટિક કટાક્ષમાત્રથી ધાયલ થઈ જાય છે, કટિક વાતોમાં મશગૂલ થઈ જાય છે અને કટિક ગાળોને પણ બહુ પ્રેમથી સાંભળે છે જેમકે લસમાં ! જેમાં મશગૂલ થઈ જાય છે એ જ મનુષ્યને માટે મળોરમ થઈ જાય છે, પછી ભલે એ કુરુપ પણ કેમ ન હોય ! જ્યાં એ દૂર જાય છે ત્યાંથી જીવનનો સંબંધ ટૂટી જાય છે.

ચેતનમનનું આ વર્ણન કવિત્વપૂર્ણ નહિ, બલ્કે વથાર્થ છે. જ્યારે એ મન-મોદ્દ ખાય છે તો મુખેથી લાળ ટપકે છે- આદિ આદિ. સંકોચમાં એ જ

સમજયું જોઈએ કે ચેતનમનસનું ક્ષેત્ર અત્યંત ફળદ્રુપ છે. એમાં પ્રત્યેક કાણ વિચારોની સ્થાપિત થયે રાખે છે.

અંતર્મન ચેતનમનનો જ્ઞાનકોષ છે. શરીર વિજ્ઞાનમાં એ ગોળાકાર જેવું છે. એમાં જ્ઞાન, વિચારના તંતુ નથી હોતા. ચેતન મનની જેમ એ ન તો સ્વતંત્ર છે, ન તો બાહ્ય જગત સાથે સંબંધ. બહારથી ચેતન મન દ્વારા જે અનુભૂતિ થાય છે, એ અહીં સ્મૃતિના ઇપે સંચિત રહે છે. જોયેલી, સાંભળેલી અથવા વિચારેલી પ્રત્યેક વાત એહી બેસે છે અને આગળ આવનારા વિચારો સાથે સંયોજાય છે. એક જ વાતને વારંવાર સાંભળવા કે વિચારવાથી એની ઊંડી છાપ આ મન પર પડી જાય છે અને સમગ્ર આવ્યે એ આકૃતિઓ, દ્વારાનો, આદિને અનુઝૃપ્યકિતને તત્કાળ ઓળખી લે છે. ક્યારેક એવું થાય છે કે કોઈને જોઈને આપ એને ઓળખી લો છો પણ એનું નામ, પૂર્વ-પરિચય આદિ ધ્યાનમાં નથી આવતાં. ક્યારેક વાત મનમાં રહે છે પણ જીબ ઉપર નથી આવતી અથવા બરાબર યાદ નથી આવતાં. ક્યારેક વાત મનમાં રહે છે પણ જીબ ઉપર નથી આવતી અથવા બરાબર યાદ નથી આવતી. આનું કારણ એ છે કે છાપ મન ઉપર ઊંડી નથી રહેતી અથવા ખોવાઈ જાય છે; પછી અનાયાસ પ્રગત થઈ જાય છે. સ્વપ્નાવસ્થામાં કટિક વિચિત્ર દશ્ય દેખાય છે. એનું કારણ એ છે કે આ અંતર્મનમાં કલિપત, પઠિત કે જોયેલી ધટનાઓનો ક્રમ ગૂંઘવાઈને એક વિચિત્ર ગૂંઘવાઈ થાય છે.

અંત:સ્થળ વિચારોનું સંરક્ષક અને ધારક જ નહિ, એનું સંચાલક અને ઉત્પાદક પણ હોય છે. અસખ્ય ચિત્તવૃત્તિઓ, ભાવનાઓ, વાસનાઓ જે સ્વભાવના ઇપમાં હોય છે તો આ ખંડમાં થતી રહે છે. આશા, વિશ્વાસ, માન, મદ, શ્રદ્ધા, ભક્તિ, પ્રેમ, ભય, કોઈ, લોભ અને મોહ, આદિ ભાવ-દુર્ભાવ અહીં ઉત્પન્ન થાય છે. મનમાં ભૂત હોય તો વગડામાં પણ ભૂત દેખાય છે. સ્વભાવમાં વાસના હોય તો સતીની આકૃતિમાં પણ કામની દેખાય છે. સદ્બાવહી હોય તો વેશયામાં પણ બહેનની છાપ દેખાય છે. આ અનુભવેતું સત્ય છે કે વિચારોને સરસ-નીરસ, આશામય કે નિરાશામય બનાવનારું આપણું અંતર્મન જ હોય છે.

આ પ્રસંગે એ સ્મરણમાં રાખવું જોઈએ કે અંતર્મન બાહ્ય જગતના સંપર્કમાં નથી રહેતું. એમાં મનુષ્યની કેટલીક સહજત (સહજ) વૃત્તિઓ રહે છે, જે ચેતન મનને પ્રેરિત કરે છે સદ્બાવ અને દુર્ભાવ બંને એમાં રહે છે અને પ્રત્યેક વ્યક્તિમાં એમાંથી એકની પ્રબળતા હોય છે. એનું પોષણ કે નિરાકરણ વ્યક્તિત્વ પોતાની સ્વેચ્છાએ નથી કરી શકતી. જો દુર્ભાવ હોય તો સરળતાથી હૃદય-પ્રટેશમાંથી નિર્મળ નથી કરી શકતો અને નિર્મળ કરવાને માટે વિશેષ પ્રયત્નો કરવા પડે છે. ચેતન મન દ્વારા લંબા અરસા સુધી વિચાર કરીએ તો અંતર્મનના સદ્બાવ પોષિત થશે.

જ્યારે પણ ભાખ્ય જગતની કોઈ ધટના, શાદ, દશ્ય, કે વિચારનો મન સાથે સંપર્ક થાય છે અર્થાત પેદના (જાણકારી) થાય છે તો તુરેત અની સંજ્ઞા (પિછાણા) અને મૂલ્યાંકન થઈ જાય છે. એ બધું મન દ્વારા, બુદ્ધિ, અનુભવ સ્મૃતિ દ્વારા થાય છે. શું આ બધું સારું હતું કે નઠારું, સુંદર હતું કે અસુંદર. મને અનુભૂણ હતું કે પ્રતિકૂળ. પછી જે સદ્બાવ કે પ્રકૃતિ અંતર્મનમાં સ્થાપિત છે એ પ્રતિક્રિયા કરે છે. આ પ્રતિક્રિયા અંતર્મનમાં સ્થાપિત સંચિત પ્રવૃત્તિઓના આધાર પર થાય છે. આ પ્રતિક્રિયાના ફળરૂપ આપણાં કાર્યો થાય છે. જો મનોનુદૂસ હોય તો એને રાજવાની ઈરછા પ્રગત થાય છે-અર્થાત રાગ ઉત્પન્ન થાય છે અને જો પ્રતિકૂળ હોય તો એને દૂર ધકેલવાની ઈરછા થાય છે-એટલે કે દ્વેષ ઉત્પન્ન થશે. બસ, આ બંને રાગ-દ્વેષ ઝૂફી રાક્ષસ આપણા પર સવાર થઈ જાય છે એને દુઃખમાંથી છુટકારો પામવો તો બધા વાંછે છે એટલે અંતર્મનની પ્રતિક્રિયાના આ સ્વભાવને બદલવો પડશે. એનો સુગમ અને અમોદ માર્ગ છે શીલ, સમાધિ અને પ્રજાની પ્રાપ્તિ. શીલના આધાર પર સમ્બંધ વ્યાયામ, (સમ્મા વાયામો) મનનો વ્યાયામ અર્થાત જે સારા ગુણ છે એનું સંવર્ધન કરું અને હુર્ઝણે દૂર કરવા. પ્રજા દ્વારા અનિત્યબોધ અને સમતામાં પુષ્ટ થઈને પુરાણા જામી ગયેલા સંસ્કારોને ઊંડેલી એની નિર્જરા (કશય) કરી દેવી. અને ત્યારે જ વાસ્તવિક શાંતિ અને દુઃખ-મુક્તિ થશે. વિપશ્યના સાધનાની દસ-દિવસીય શિબિરમાં આ અભ્યાસ જ કરાવાય છે. અંત:મનને બરોબર સમજવા માટે અને વિકારાથી મુક્ત થવાને માટે વિપશ્યના એક કારગર ઉપાય છે.

- ડૉ. ઓમપ્રકાશ

જૂન સાધકો માટે સૌરાષ્ટ્રમાં થતી સાધનાની માહિતી

ચેતપુર :: એક દિવસીય શિબિર : દર ચોથા રવિવારે જ. ૩૦ થી ૧.૦૦ દર રવિવારે સવારે ૮ થી ૯, પાટાદાર કાંદીંગ, નવાગઢ રોડ, સામુહિક સાધના : ડૉ. વાધવાણી હોસ્પિટલ, સોમ થી શબી સવારે ૬ થી ૭, રાત્રે ૮ થી ૧૦. સંપર્ક : હિતોખભાઈ ઘોળિયા - ફોન : ૦૨૮૨૩-૨૨૪૮૫૬, M. : ૯૯૦૯૩ ૧૨૯૪૬, અરવિદભાઈછ્યે - ફોન : ૦૨૮૨૩-૨૨૪૦૨૦, M. ૯૪૨૮૨ ૬૨૨૫૭

મોરની :: એક દિવસીય શિબિર : દર મહિનાના બીજા રવિવારે સવારે ૮ થી ૧, સામુહિક સાધના : બુધાવાર સવારે ૭ થી ૮, સરકારી આંખની હોસ્પિટલ, ગાંધી ચોક. સંપર્ક : નિરધરભાઈ આદ્રોલા - M. ૯૯૨૫૦ ૧૨૨૧૧, ડૉ. કાતરિયા - ફોન : ૦૨૮૨૨-૨૨૭૫૦૧, M. ૯૯૦૯૦ ૨૬૦૨૬

દિવ :: સામુહિક સાધના : દર રવિવારે સાંજે ૫:૩૦ થી ૭:૩૦, જૈન ઉપાખ્ય, સોરઠિયા શેરી મેદિન રોડ, દિવ, સંપર્ક : અશોકભાઈ કુલબાંદેયા - M. ૯૯૦૯૬ ૨૩૩૧૦, પ્રેમજીભાઈ - M. ૯૪૨૭૨ ૦૩૭૦૨.

જૂનગઢ :: સામુહિક સાધના : દર રવિવારે સવારે ૮:૦૦ થી ૯:૦૦, અધિકારી કાલીયા સાસ્તંગ હોલ, રાયજીનગર, જૂનગઢ. દૈનિક સામુહિક સાધના : સમય : ૮:૩૦ થી ૯:૩૦ રાતે, એ-૩૦૨, મોતી પેલેસ, રાયજીનગર સામે, જૂનગઢ. શ્રી જગદીશભાઈ અમલાણી - M. ૯૪૨૭૧ ૮૩૩૬૫, શ્રી રમણીકાર્યકાર્યા - M. ૯૪૨૭૨ ૦૫૪૦૫. ડૉ. ધીરુભાઈ શાહ - M. ૯૯૮૯૦ ૨૨૧૩૫.

બાબળનગર :: એક દિવસીય શિબિર : મહિનાના બીજા રવિવારે, સમય : સવારે ૭-૩૦ થી ૨, સામુહિક સાધના : દર રવિવારે સવારે ૭ થી ૮, આરાધના ઇલેક્ટ, મેધાલય સર્કિલ, દર ગુરુવારે સાંજે ૫:૩૦ થી ૭:૩૦, ૧૦-વર્ષ સોસાયટી, સુભાષનગર. સંપર્ક : અનિલભાઈ શાહ, ફોન : ૦૨૭૯૨ ૩૨૦૧૫, M. ૯૯૦૯૨ ૩૨૧૪૫.

અમદેવી :: એક દિવસીય શિબિર : મહિનાના બીજા રવિવારે સવારે ૯ થી ૪, કમલ વિલા, મહિલા લાયબ્રેઝની બાજુની ગલીમાં, લાયબ્રેઝી રોડ. સામુહિક સાધના : દર શલીયારે સવારે ૫:૩૦ થી ૭:૩૦, ૧૫૮-ઓમનગર. નટુબાઈ મકાનાણા, ચિતલ રોડ. સંપર્ક : દ્વારકાદાસ લલાડિયા - ફોન : (૦૨૭૯૨) ૨૨૩૯૮૩, M. ૯૪૨૬૨ ૩૧૪૪૯, અશોકભાઈ લુપા : ૯૯૨૫૩ ૭૩૬૪૬

સુરેન્ડનગર :: એક દિવસીય શિબિર : દર મહિનાના પહેલા રવિવારે સવારે ૧૧ થી ૫, સામુહિક સાધના : રોજ સવારે ૭:૩૦ થી ૮:૩૦, ૧૦-બેંક્સ સોસાયટી, વધાણા. દરશોજ સાંજે ૫:૩૦ થી ૭:૩૦, બોસ્ટન રેસ્ટ હાઉસ, જૂન જંકશન રોડ. સંપર્ક : જોનલાઈ - M. ૯૩૭૪૬ ૦૩૧૦૭, ડૉ. બાવીસી - ફોન : R. ૦૨૮૫૨-૨૩૨૫૬૪, ૨૩૫૦૩૩, M. ૯૯૯૮૮ ૨૯૯૬૯, મહાસનીઝ - ફોન : ૦૨૭૫૨-૨૪૨૦૩૦

જામનગર :: એક દિવસીય શિબિર : દર બીજા રવિવારે બાપોરે ૧૨ થી ૫ અને સામુહિક સાધના : દરરોજ સવારે ૮ થી ૯, સાંજે ૮ થી ૯, ભગવાનદાસ મોતિયાણી, ક્ર/ક્ર, ટિંપન્યધ પ્લોટ, જીતી બંગલા પાછળ, પટેલ સેવા સમાજ પાંચો, જામનગર. સંપર્ક : હિનાનેન ત્રિયી - M. ૯૩૨૮૯ ૦૫૬૦૦, રહેશભાઈ મહેતા - ફોન : ૦૨૮૮-૨૬૭૭૭૬૧, સંજયભાઈ - M. ૯૪૨૮૮ ૬૪૫૫૭, ઈન્ડુબેન મોટા - M. ૯૪૨૭૨ ૭૧૦૦૨. ભગવાનદાસ મોતિયાણી - M. ૯૯૮૯૬ ૭૧૨૫૧

દોહા ધરમના

બેર મિટે ના બેર સે, બઢે દ્રેષ દુષ્કર્મ ।
બેર મિટે મૈત્રી કિએ, યહી સનાતન ધર્મ ॥
જિસકે મન મૈત્રી જગે, હિંસા રંચ ન હોય ।
ઉસ નિર્મલ ચિત્ત સંતકા, બેરી રહે ન કોય ॥
દ્રેષી ક્રોણી દેખકર, કરણા ચિત્ત જગાય ।
દ્રેષી કા હોવે ભલા, અપના મન હરખાય ॥

ઓડ્ઝોલ કોપડેર લિમિટેડ

૯/૨, રૂપાપરી રોડ, ભાવનગર - ૩૬૦ ૦૦૫.
ફોન : (૦૨૭૮) ૨૨૧૪૦૧-૨-૩ ની મંગલકામના

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટર (પત્રિકા વિભાગ) ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૩૬૦ ૦૦૧. પતી મકાશક તથા મુદ્રક : ચંદુભાઈ મહેતા, મુદ્રણ સ્થાન : નાઈસ આર્ટ, “મુભિત્રામ કોમ્પ્લેક્સ”, રાયજીન શાલા મેડિન રોડ, રાજકોટ - ૩૬૦ ૦૦૨. દ્વારા રાજકોટ ખાતે મકારિત. તત્ત્વી : ભરત કાપડીઆ. વિપશ્યના (ગુજરાતી) પત્રિકાનું લયાજમ : ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૩૬૦ ૦૦૧. ના સરનામે, સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટરના નામે માસો. /ફ્રાન્ટ અથવા રોકેટી મોકલી શકારો. (બહારગામના રેક લેવામાં આપશે નહીં.) રાજકોટ સિટી ઓફિસ : ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૧.

વિપશ્યના 7 જુલાઈ, 2009

આ પત્રિકામાંની સામગ્રી વિપશ્યના વિશેષધન વિન્યાસ, દીગુત્તુરીના સોજન્યથી તથા વિપશ્યના હિન્દી/અંગ્રેજી પત્રિકાઓના અંકોમાણી પ્રકારિત કરાય છે.

ચાર વર્ષનું લયાજમ : રૂ. 100/-
વાર્ષિક લયાજમ : રૂ. 30/-

If undelivered please return to :

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટર (પત્રિકા વિભાગ)

ભાબા ડાઈનિંગ હોલ, પંચનાથ પ્લોટ,
રાજકોટ - 360 001.

કિંટી ઓફિસ : ફોન - (0281) 2220861-866

મોબાઇલ : 94272 21591

e-mail : info@kota.dhamma.org

Web site : www.kota.dhamma.org

‘વિપશ્યના’ Reg-No. GUJGUJ 08700/6/1/99-TC

Postal Reg. No. G-RJ-450

(Renewed upto 31.12.2011)

Wpp Licence No. G-PMG-RJT/015/2009

Weighs less than 8 gms

Posted without Payment of Postage.

Posting day-25th of every month,

Posted at Rajkot RMS - 360 001.

Write PIN CODE for Correct Delivery